

paa denne Maade kan ødelægge og sætte ud af Kraft.

Der er noget vist tvetydigt i den Maade, hvorpaa Forsvaret føres for disse Forslag. Sædvanligst føres det jo ved, at man siger: Det er ikke Meningen at forandre Lovene, det er kun Meningen at udskyde deres Udførelse. Men jeg spørger her den højtærede Forsvarsminister: Hvis nu Afrustningsforslaget ikke bliver vedtaget, hvis det ikke lykkes i det hele taget at faa vedtaget en Afløsning af den nuværende Forsvarsordning i Løbet af denne eller næste Samling, eller hvis der ikke finder nogen Afrustningskonference Sted, som medfører som Konsekvens for vort Vedkommende, at vi skal ændre vort Forsvarsvæsen, er det da den højtærede Ministers Mening at lade disse Bevillinger, som nu udskydes, troppe op igen, saaledes at der f. Eks. næste Aar skal anvendes til ekstraordinær Anskaffelse af Materiel 5 Mill. Kr., at der skal raades Bod paa alle de Forsømmelser, der nødvendig maa ske som Følge af Nedsættelserne med Hensyn til Vedligeholdelsen af Materiellet, og optages Bevillinger til Anskaffelse af Undervandsbaade og til andre Anskaffelser, at det alt sammen skal komme til næste Aar?

Hvis dette er Meningen, er der jo ikke Tale om nogen virkelig Besparelse. Saa er der kun Tale om en højst uforvarlig og mærkelig Fremgangsmaade, hvorved man vil anrette Skade paa 3 Maader: Man vil anrette Skade paa de Budgetter, som kommer efter ens egen Regeringstid maaske, ved at overbebyrde dem med militære Udgifter; man vil anrette Skade overfor Personellet og det indkaldte Mandskab, idet Genindkaldelser, Øvelser og Arbejder, som naturligt skulde fordeles over flere Aar, skal presses sammen i eet Aar, og man vil anrette Skade paa Statens Økonomi, idet der paa Grund af Mangelen paa den ordinære, forvarlige Vedligeholdelse vil gaa Værdier til Grunde, som overhovedet ikke kan erstattes i Fremtiden. Men jeg tvivler jo meget om, at jeg faar et bejaende Svar af den højtærede Forsvarsminister paa mit Spørgsmaal, om det virkelig er hans Mening kun at udskyde og altsaa, hvis disse Forudsætninger ikke holder Stik, at foreslaa de udskudte Bevillinger genindsat næste Aar, hvis han endnu er Minister.

Dernæst siger man: Vi bør vente og se, om ikke Afrustningsforslaget skulde blive vedtaget, eller om en Afrustningskonference til Sommer skulde komme til saa væsentlige Nedsættelseskrav, at de ogsaa kommer til at berøre vort Militærvæsens Ordning. Nu gaar jeg ud fra, at

den højtærede Minister følger saa meget med i, hvad der foregaar paa Rigsdagen, og ganske særlig med, hvad der foreligger med Hensyn til hans egne Forslag, at han maa vide, at dette om, at Afrustningsforslaget eller noget, der kommer i Nærheden deraf, muligvis kunde blive vedtaget, er et Tankeeksperiment, man nok kan opstille, men den højtærede Minister ved lige saa godt som jeg, at dette kommer ikke til at holde Stik. Det kan man ganske simpelt lade være at tage Hensyn til. Og om end vi alle haaber det bedste baade med Hensyn til Genève-Protokollen og med Hensyn til den deraf følgende Afrustningskonference og ogsaa haaber det bedste for den Afrustningskonference, som muligvis Amerika vil sætte i Gang, saa maa man vel dog have Lov til at være saa meget Realist trods sine gode Forhaabninger, at man, naar man ser ud over Europa og ser paa Forholdene, som de er, maa sige, at det desværre er ganske overordentlige fjerne og usandsynlige Muligheder, der her tales om.

Men selv om nu det skulde ske, at der kom internationale Forhandlinger om disse Ting, og at de førte til væsentlige Nedsættelser over det hele, saaledes at ogsaa vi blev berørt deraf og kunde komme til virkelige Nedsættelser, saa maa vi jo ikke glemme en Ting, som man fra den høje Regerings Side alt for ofte glemmer, nemlig dette, at vi allerede er langt fremme med Hensyn til Reduktionen af vort Forsvarsvæsen. Naar jeg ser bort fra det rent selvfølgelige, at naturligvis de krigsførende Magter har sat deres Hære paa Fredsfod, naar jeg ser paa de organiske Ændringer, der i de forskellige Stater er foretaget af Militærvæsenet i Forhold til, hvorledes det var før Krigen, er der jo intet Land, der er gaaet videre indtil Dato end Danmark. Og naar vi ser paa vort Naboland, Sverige, hvor man jo ogsaa er velsignet med en socialdemokratisk Regering, saa ser vi, at denne socialdemokratiske Regering nu for ganske nylig paa ny har fremsat Forslag til Militærlovgivning paa over 100 Millioner svenske Kroner. Det vil altsaa sige en Militærordning, som i Forhold til Landets Størrelse betyder større baade pekuniære og personelle Krav end den Ordning, vi nu har herhjemme.

Desuden er det, der her er Tale om at faa bort, noget saadant som at begynde at skabe os en Beholdning af Rekylgeværer og andet moderne Materiel, omtrent paa bar Bund, som vi jo er i saa Henseende, og det er jo noget, som man kan sige sig selv, at der altid vil være Brug for, hvordan Forsvarsordningen saa end bliver; selv om den